

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638122128/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Klassen, og paa Grund af denne energiske Modstand faldt ogsaa Sagen. Christian saae altid op til Knud; denne Følelse hos ham vedblev bestandigt og var ikke den mindste Grund til, at Forholdet mellem dem var saa stadigt; thi ligesom den Ene af de To hørte til de Naturer, der trænge til En, hvem de kunne underkaste sig, og hvis Meninger de kunne hylde, følte Knud paa sin Side i høj Grad Behageligheden ved at omgaaes med en Jevnaldrende, der stadigt og villigt anerkjendte hans Overlegenhed.

I de sidste Aar havde tilfældige Forhold medført, at de ikke saae hinanden saa jevnlige som ellers, og de befandt sig nu begge særdeles vel i hinandens Selskab, som de sad der paa Skuepladsen for deres Drengeliv og talte om gamle Dage.

De havde ikke tændt Lys, thi Maanen skinnede stærkt og klart. De saae ud over den mægtige Kirke, som laa i Lyset, men kastede en dyb Skygge henover Pladsen og over de sorte Træer, hvis Blade bevægede sig let i en hemmelighedsfuld Hvisken; længere borte laa Tagene af Byens Huse, og ude i Horizonten blinkede en sølvklar Stribe, som viste, hvor Fjorden begyndte. Stilheden i Naturen, den dunkle Belysning, som ikke tillod at iagttage Ansigtstrækene, gav Samtalen et mere fortroligt Præg, end den ellers vilde have havt.

»Jeg har altid havt Rædsel for et skjult, ukjendt Liv,« sagde Knud Sparre, »alene Tanken derpaa har kunnet give mig en kvælende Fornemmelse; men iaften synes det mig næsten, som jeg kunde blive tilfreds, ja lykkelig, naar jeg levede *»penitus ab orbe divisus»* paa et Sted saa fuldt af Ro og stille Fred som dette. Naar Alt kommer til Alt, er det dog vel behageligere at drive paa en Baad ned ad en stille, venlig Strøm, end sejle ud paa et stormende Hav, for at bruge et ikke ubekjendt Billede.«

»Ja, jeg holder ogsaa inderlig meget af Byen,« sagde Christian, »og glæder mig ret ved, at der er al Udsigt til, at jeg bliver her hele mit Liv. Saalænge Fader lever, kan jeg have det godt som hans Fuldmægtig og, naar han er død, tænker jeg, at jeg faaer Embedet. Naar jeg blot kan have mit gode Udkomme og leve paa et behageligt Sted,